

Het einde van knellende familiepatronen

Voorouderregressie

Iedereen kent er wel voorbeelden van: lichamelijke of psychische moeilijkheden die van generatie op generatie binnen een familie lijken te worden doorgegeven. Stel je nou eens voor dat je terug zou kunnen gaan naar de bron van het probleem en rechtstreeks zou kunnen praten met de desbetreffende voorouder. Zou het dan mogelijk zijn de 'familievloek' op te heffen, zodat ook je eigen verbondenheid ermee tot het verleden behoort en je bijbehorende klachten verdwijnen? Volgens Jos Olgers en Bertien van Woelderen is dat precies wat met voorouderregressie gebeurt!

Regressie als onderdeel van hypnotherapie is een beproefde methode om terug te keren naar ervaringen uit het verleden om lastige gevoelens of emoties die daaraan gekoppeld zijn, en in het hier en nu klachten veroorzaken, los te laten. Maar niet in alle gevallen biedt deze behandelmethode soelaas. Bijvoorbeeld wanneer er sprake is van geërfde problematiek. Denk maar eens aan de moeder die verkracht is en aan haar kinderen – bewust of onbewust – de gedachte of 'levenswijsheid' meegeeft

dat alle mannen slecht zijn. Of aan de vader die aan de verdrinkingsdood ontsnapt en zijn kroost angst voor water meegeeft. In dergelijke gevallen ligt de bron van het probleem voor een belangrijk deel dus buiten de eigenheid van de persoon die de klachten ervaart. Rechtstreeks contact met deze bron zou in potentie de angel uit het familiepatroon kunnen halen. Jos Olgers en Bertien van Woelderen van TranceArt (opleiding en praktijk voor hypnose- en regressietherapie, intuïtieve ontwikkeling en Voice

Dialogue) ontdekten via elk hun eigen invalshoek dat dit daadwerkelijk mogelijk is.

De ontdekking

Gedurende zijn opleiding als maatschappelijk werker kwam Jos Olgers in aanraking met hypnose. Na eigen onderzoek werd hem duidelijk dat het bewustzijnsniveau dat bij hypnose ontstaat (trance), inderdaad unieke therapeutische mogelijkheden biedt omdat rechtstreeks het onderbewuste van

‘Met voorouderregressie spreek je de bron van het probleem rechtstreeks aan’

de mens - waar veel problemen hun oorsprong hebben - aangesproken wordt. Jos studeerde vervolgens hypnotherapie en verbreedde zijn kennis en inzicht via onder andere Voice Dialogue, diverse healing-technieken en Tantra. Ondertussen ontmoette hij Bertien van Woelderden. Als hoofdverpleegkundige en verpleegkundig docente bekwaamde zij zich begin jaren tachtig in aurareading en -healing. Later studeerde zij Tantra, Voice Dialogue en tenslotte hypnotherapie. De overeenkomsten in beider werk waren zo opvallend en persoonlijk klikte het dermate goed, dat ze besloten samen door het leven te gaan en hun expertise te bundelen. Jos: "Tijdens één van de opleidingen die we geven, doen we een oefening waarbij we de studenten vragen om energetisch gezien van het eigen lichaam in dat van hun vader of moeder te stappen. Op die manier krijgen ze een indruk van de gevoelswereld van hun ouders. Heel vaak hoorde ik studenten achteraf vertellen dat ze in staat bleken informatie over hun ouders naar boven te halen die ze helemaal niet konden weten. Bij navraag bleken de gegevens feitelijk juist te zijn. Op een dag besefte ik me plots: als het mogelijk is om in de huid van je vader te kruipen om te kunnen achterhalen wat hij voelde, wist en ervoer, dan kan ik ook zijn kennis over zijn vader ontsluiten. En vervolgens de kennis van zijn vader over zijn opa et cetera. Op die manier zou ik – als in een regressie – langs mijn voorouderlijn terug in de tijd kunnen gaan."

Besmetting

Jos brengt Bertien op de hoogte van zijn ingeving en dan blijkt dat zij eigenlijk al geruime tijd deze methode in haar praktijk gebruikt, zonder zich de diepste impact ervan te realiseren. Als Jos op een druilerige dag in november de techniek op zijn levenspartner en compagnon toepast, raakt hij binnen de kortste keren in gesprek met haar overgrootmoeder. De grenzeloze mogelijkheden die de behan-

delmethode met zich meebrengt, zijn voor beiden overduidelijk. Jos: "Voordien was behandeling van een familiepatroon erg lastig. Je kon je cliënt wijzen op het feit dat de klachten die hij of zij ervoer voor een deel bij een voorouder vandaan kwamen. En dan moest je maar hopen dat de cliënt ook de kracht of mogelijkheid had om ze daar te laten. Met voorouderregressie spreek je de bron van het probleem rechtstreeks aan. Dáár probeer je tot heling te komen, om zodoende de energetische stempel die op latere generaties doorwerkt te ontcrachten en het familiepatroon te doorbreken." Wat kan een cliënt verwachten van voorouderregressie? Allereerst vindt er een uitgebreid intakegesprek plaats, met als doel helderheid over de kern van een probleem te krijgen. Na het gesprek laat Jos de informatie rustig op zich inwerken om te bepalen welke behandelmethode het meest geschikt is voor de desbetreffende cliënt en zijn of haar probleem. Jos: "Voorouderregressie is relevant op het moment dat je merkt dat er een bepaalde geestelijke of lichamelijke thematiek is die niet alleen bij de cliënt zelf speelt, maar ook bij één of meerdere van zijn voorouders. Met andere woorden: als er sprake is van besmetting op de voorouderlijke lijn."

Naar de bron

Nadat is vastgesteld dat voorouderregressie wel eens de uitkomst zou kunnen zijn, gaat Jos als volgt te werk: hij biedt - daar waar nodig - de cliënt als voorwerk wat ontspanningsoefeningen aan om hem aan zijn eigen lichaam en/of emoties te laten wennen. Vervolgens maakt hij samen met de cliënt een wandeling door de kamer. Jos: "Ik vraag de cliënt stevig op z'n benen te gaan staan en te beschrijven hoe hij zich voelt. Wat is de essentie van zijn klacht en welke emoties komen daarbij naar boven? Dan verzoek ik 'm zijn beide ouders te visualiseren en zich af te vragen door wie hij zich het meeste aangetrokken voelt. Waar zouden overeenkomstige

kwesties kunnen liggen? Ik stel de cliënt voor naar de desbetreffende ouder toe te lopen, als het ware in zijn of haar lichaam te stappen en te voelen hoe de energie van die persoon overkomt. Pas op het moment dat de cliënt aangeeft volledig die ouder te zijn geworden, ga ik - met gebruikmaking van het lichaam van de cliënt als medium - vragen stellen aan vader of moeder. Dat gaat in de trant van: 'Goh, je zoon of dochter zegt dit over jou. Is dat herkenbaar voor je? Heb je dat altijd al gehad of begon het op een bepaalde leeftijd?' Op die manier probeer ik zo snel mogelijk de bron op te zoeken. Geeft de ouder aan dat het patroon op een bepaalde leeftijd, eventueel door een specifieke gebeurtenis, ontstond, dan weet ik dat ik goed zit. Ik probeer de ouder duidelijk te maken dat het waarschijnlijk niet zo bedoeld was, maar dat zijn zoon of dochter nu last heeft van zijn overtuiging. Wanneer de ouder aangeeft het inderdaad jammer te vinden dat het zo gelopen is, vraag ik 'm of hij wil meewerken aan heling van het probleem."

Zeven generaties

Veruit de meerderheid van de door Jos aangesproken voorouders werkt mee, maar sommigen zitten zo vast in bepaalde gedachtepatronen dat hij al zijn gesprekstechnieken moet inzetten om hen te overtuigen van het feit dat meewerken de beste optie is. Bertien vertelt hoe het vervolgens verder gaat: "Je vraagt de voorouder om de rode draad die hem met de generaties na hem verbindt terug te halen en de negatieve energie die ermee samenhangt los te laten. Als dat

gebeurd is, bedank je de voorouder en keer je terug naar je cliënt. Meestal wordt er door hem of haar een enorme opluchting ervaren, dat kan zich zowel geestelijk als lichamelijk uiten.” Wanneer de ouder van een cliënt aangeeft dat het patroon niet bij hem ontstaan is, maar in een vorige generatie, dan zoekt Jos daarmee verbinding. Net zolang en net zover terug totdat contact is gelegd met de bron. Na verwerking bij de bron reist hij de daaropvolgende generaties af om te bekijken wat zij nog vasthouden van de beknellende energie. Pas als alle generaties compleet gezuiverd zijn, keert hij terug naar zijn cliënt. Bertien: “Onder andere de Bijbel en indianen tradities spreken over de zeven generaties. We merken bij voorouderregressie dat de doorwerking van gebeurtenissen en emoties inderdaad na zes generaties dermate begint af te zwakken dat de knellende gevolgen ervan niet of nauwelijks meer ervaren worden. Een voorouderregressie onderga je dus óók voor je kinderen en kleinkinderen!” Volgens Jos en Bertien is het probleem bij voorouderregressie niet om een cliënt in de energie van een voorouder te krijgen, maar in het stellen van de juiste vragen op het moment dat de therapeut bij de oorzaak van het probleem is aangekomen. Daarvoor zijn goede therapeutische en intuïtieve kwaliteiten onontbeerlijk. Maar een sessie voorouderregressie ondergaan, dat kan in principe iedereen.

Piogenetica

Aangezien Bertien gefascineerd is in het hoe en waarom van het ontstaan van ziektes, ging zij binnen haar expertiseveld op zoek naar wetenschappelijke modellen die de werking van voorouderregressie zouden kunnen verklaren. Ze kwam uit bij de revolutionaire ontdekkingen die de laatste jaren binnen de biogenetica worden gedaan. Bertien: “Ons lichaamsgeheugen wordt gevormd door neuropeptiden (lichaamseiwitten – red.) die onder invloed van emoties

veranderen. Direct daarna worden zij opgenomen in de cel, waar zij de celstofwisseling beïnvloeden. De incarnerende ziel krijgt daardoor een lichaam aangeboden dat de geschiedenis van beide ouders tot aan het moment van conceptie met zich meedraagt. Als na de geboorte de opvoeding van start gaat, zullen er door uitwisseling van gedragspatronen tussen ouder en kind opgeslagen celgeschiedenissen versterkt of verzwakt worden. Daarnaast zorgen sommige gebeurtenissen ervoor dat ook binnen de celkern in ons DNA er genetisch iets kan veranderen. Heftige emoties zijn in staat genen ‘uit’ of ‘aan’ te zetten.”

Uit onderzoek naar vrouwen die zich in de buurt van de aanslagen van 11 september 2001 bevonden terwijl ze zwanger waren, blijkt dat het gen voor posttraumatische stress-stoornis bij de nakomelingen van deze vrouwen procentueel gezien aanmerkelijk vaker ‘ingeschakeld’ staat dan bij de controlegroep het geval is. De kinderen van deze baby’s krijgen vervolgens eveneens met deze erfelijke belasting te maken. Conclusie: emoties zijn generaties lang overdraagbaar. Jos: “Dat biedt natuurlijk interessante perspectieven. Want het is denkbaar dat je met een cliënt via een prenatale sessie teruggaat naar het moment waarop het desbetreffende gen ‘aan’ is gaan staan en de energie van moeder en kind scheidt of de angst verwerkt. In theorie zou het moeten kunnen dat je zo op genetisch niveau aanpassingen in de geschiedenis van een cliënt aanbrengt, met merkbare gevolgen in het hier en nu.”

Zwemmen

Hierop aansluitend vertelt Jos een persoonlijk verhaal. Lange tijd ging hij gebukt onder de psychische gevolgen van hyperinsulinemie, een aandoening waarbij je bij een normaal voedingspatroon tóch te zwaar wordt. Samen met Bertien ging hij op zoek naar de oorzaak van met name de doodsangsten die hem kwelden wanneer hij het

gevoel had niet op tijd te kunnen eten. Wat bleek? In zijn voorouderlijke lijn is sprake geweest van hongerproblematiek. Bertien: “Van honger is bekend dat het een gen aanzet waardoor het lichaam een overdaad aan insuline gaat produceren. Gevolg daarvan is dat je een extra hoeveelheid vetten opslaat en zodoende een reserve opbouwt. Handig in tijden van schaarste, maar volstrekt overbodig en zelfs gevaarlijk wanneer de beschikbaarheid van voedsel geen probleem vormt. Jos heeft dit gen geërfd. Toen ik de voorouder in kwestie hielp zijn emoties rondom het hongergevoel los te laten, verdwenen ook de angsten van Jos.” Laatstgenoemde spreekt in dit verband van een ‘levensveranderende ervaring’ en noemt het een goed voorbeeld van wat voorouderregressie tot stand kan brengen. Toch plaats hij nog een kanttekening: “Op het moment dat een probleem in je leven is opgelost, ben je er nog niet. Je moet leren omgaan met de nieuwe situatie en kritisch je eigen gevoelsleven en gedrag onder de loep nemen. Want wat maakte je zo ontvankelijk voor de energie van je voorouder? Je hebt daar altijd een eigen rol in. Ik geef weleens het voorbeeld van watervrees. Wanneer ik een cliënt daarvan genees en ‘m vervolgens bij de eerste de beste gelegenheid in het zwembad gooi, verdrinkt hij hoogstwaarschijnlijk. Eerst moet je leren zwemmen.”